

WELKOM 2021

Rond deze tijd bij het begin van het jaar krijg ik altijd bezoek van Melchior, Gaspar en Balthazar. De drie wijzen komen niet uit het Oosten, maar uit het Brugse Noorden. Collega's van het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Assebroek, waar ik negen jaar mocht lesgeven, komen elk jaar de oud-leerkrachten een bezoek brengen als... De drie koningen. Helaas zal dit bezoek dit jaar niet doorgaan. Ze stuurden wel een mooi kaartje met een schitterende cartoon. Laat even je verbeelding werken. Bovenaan staat geen ster. Wel prijkt er een bol met stekels, een coronavirus. En op de begane grond drie rijdieren met de wijzen erop. Maar de dieren verwijderen zich in vliegende vaart van het coronavirus. Met haast zoeken ze een andere weg. Weg van het virus, coronaproof terug naar huis...

Langs een andere weg...

De drie wijzen keerden ook langs een andere weg terug naar huis, na hun bezoek aan het Kind in Bethlehem. Toen was Herodes het virus. Het virus van geweld en macht. En wijs als ze waren keerden ze hem de rug toe. Nieuwe wegen hebben ze bewandeld. Wegen van vrede en verzoening. Wegen van broederlijkheid hebben ze geplaveid. Na een bewogen jaar 2020 mogen wij met de drie wijzen het virus verder de rug toekeren. Samen gaan we op een creatieve manier nieuwe wegen zoeken, naar het nieuwe normaal. We moeten geen heimwee hebben naar het 'oude normaal'. Heimwee is trouwens niet altijd de beste raadgever. Vraag het maar aan de drie wijzen. Met creativiteit mogen we zoeken om het nieuwe normaal vorm te geven. En, ook onze kerk zal deugd hebben van een 'nieuw normaal'. Mijn wens voor het nieuwe jaar is, dat we andere en nieuwe wegen durven te bewandelen. Dat we het risico durven nemen en niet met onze gedachten bij het oude normaal blijven. Laten we als Kerk verlangen dat we de moed en de kracht vinden om vandaag het evangelie te laten klinken, voor alle mensen. Alle onbenulligheden gooien we best over boord. Zo gaan we ons vrijer voelen om op een blijde manier te tonen dat we gelukkig zijn met deze blijde boodschap. Gelukkig, als de drie wijzen die het Kind mochten ontmoeten.

Aanwezig zijn

Het jaarlijkse bezoek van de drie koningen is telkens weer een moment van 'aanwezig zijn' bij elkaar. Zorgen en vreugden, herinneringen en anekdoten, ze worden graag gedeeld met elkaar. Aanwezig zijn bij elkaar, het is elkaar mogen ervaren als een geschenk. Wellicht leefde dat zelfde gevoel bij de wijzen uit het Oosten. Wat zij gezegd en verteld hebben, daar bij het gezin van Jezus, dat weten we niet. Wel waren ze aanwezig met hun geschenken: goud, wierook en mirre. Ze waren aanwezig, als een wederzijds geschenk voor elkaar. Het wil mijn wens zijn voor het nieuwe jaar, dat we meer aanwezig zouden zijn bij elkaar. Vandaag zijn veel mensen graag ergens bij. Je hoort ze vertellen over evenementen of gebeurtenissen: 'Ja, ik ben daar ook bij geweest.' Je kan je dan wel goed voelen wanneer je erbij bent. En het kan dan wel leuk zijn om, zoals in het oude normaal, van her naar der te crossen om er maar (even) bij te zijn. Alleen wanneer je echt bij anderen aanwezig bent, ervaar je de ander ook als een geschenk. Aanwezig zijn, bezorgd en begaan zijn om elkaar, elkaar bemoedigen en steunen door kleine dingen,... Het geeft een mens levenskracht. Laten we ook als Kerk in het nieuwe normaal meer 'aanwezig zijn'. Elkaar dragend en verder dragend door het leven. Want we zijn elkaar als tochtgenoten gegeven. Het mooiste geschenk, dat mogen wij voor elkaar zijn.

Met een hart dat luistert

Wat ik nog leer van de Wijzen uit het Oosten is dat zij ongetwijfeld mensen waren met een luisterend hart. Luisterende oren hadden ze ook wel. Maar je weet, we hebben twee oren om precies twee keer zoveel te luisteren als te spreken. En wie echt luistert, met het hart, die begrijpt de ander. Die voelt aan wat er leeft bij de ander. Midden een wereld van grootspraak, van mooie beloften, wens ik je luisterende tochtgenoten toe. Mensen spreken verschillende talen. Mensen hebben verschillende levensovertuigingen. Net zoals de drie Wijzen uit het Oosten. Maar wanneer er van harte geluisterd wordt, groeit juist de verbondenheid. Echt luisteren naar elkaar is het begin van alle dialoog. En in dialoog kan juist de broederlijkheid onder mensen groeien. Dit wil ik je in het nieuwe jaar graag toewensen: een hart dat luistert naar het verhaal van tochtgenoten. En, iemand op je weg die ook jouw verhaal beluisterd. Mag ik voor het nieuwe jaar een luisterende Kerk toewensen? Luisteren, niet om dan als antwoord te vervallen in het oude normaal. Maar elkaar beluisteren om juist samen, vandaag, een beetje blijde boodschap te worden. Evangelie en goed nieuws voor deze wereld in het nieuwe normaal.

Ik zal dit jaar het bezoek van de drie koningen uit het Noorden missen. Maar de wijzen uit het Oosten, wiens feest wij vandaag gedenken, dagen uit om nieuwe wegen te gaan. Andere wegen, als een wens voor een beloftevol Nieuwjaar, straks in het 'nieuwe normaal'. Voor jullie allen graag alle zegen en goeds in dit nieuwe jaar 2021.

JOHAN LOONES (reageren johan.loones@skynet.be)